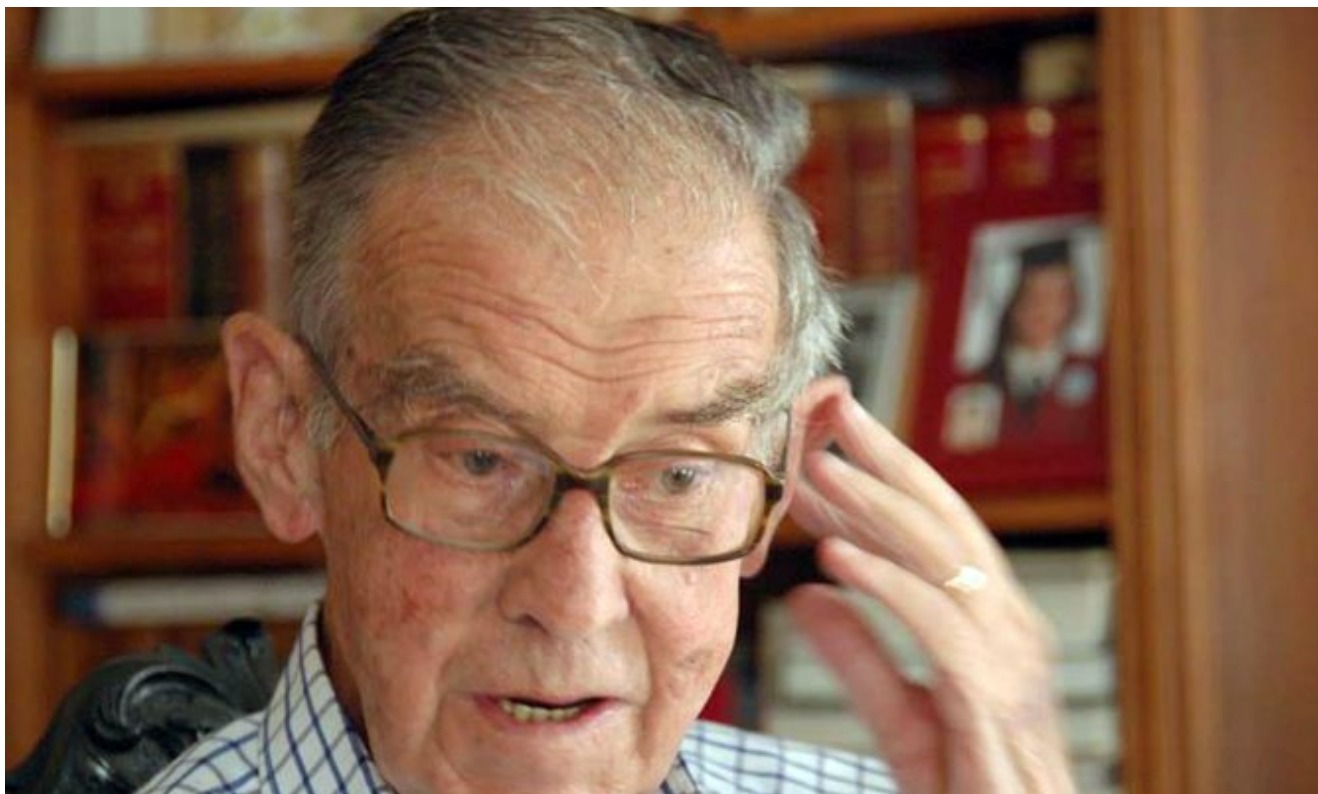

En la mort de Lluís Virgili, director de l'Orfeó Lleidatà entre els anys 1953 i 1991

El dia 28 de desembre de 2017 va morir als 92 anys Lluís Virgili i Farrà, *alma mater* i director de l'Orfeó Lleidatà del 1953 al 1991. Virgili va néixer el 16 de juliol de 1925 a Manresa, fill d'Antoni Virgili i Lluïsa Farrà. Posteriorment la família es traslladà a Lleida, on el seu pare va ser nomenat director de l'Orfeó Lleidatà, però dissortadament va morir durant la Guerra Civil. Aquest fet va suposar la paralització de l'activitat de l'entitat.

Tot i això, al principi dels anys cinquanta un grup d'antics cantaires de l'Orfeó contactà amb Lluís Virgili i Farrà i li va proposar la direcció de l'Orfeó, en aquells moments inactiu. Virgili, que havia estudiat música i havia estat membre de l'Escolania de Montserrat, en va acceptar la direcció. S'inicià així un llarg camí de servei a la música i a Catalunya.

Paral·lelament, junt amb Josep Aran recorren molts pobles de les nostres contrades i comencen a organitzar de nou moltes corals que havien desaparegut. Aquest va ser el naixement del Centre de Promoció Coral de les Terres de Lleida. Aquest contacte amb la realitat del país li fa adonar-se de la manca de persones preparades per assumir els reptes de la recuperació musical de casa nostra. És així com s'inicien el 1964 els Cursos Internacionals de Direcció, amb la coral francesa À Coeur Joie, i els Cursos Nacionals celebrats cada any per Nadal. Aquests Cursos Internacionals van ser, durant més de trenta anys, l'escola de molts directors, molts d'ells encara en actiu, i que van abastar camps tan diversos com la pedagogia musical i direcció coral, tècnica vocal, expressió corporal, conjunt instrumental i orquestra i iniciació a la direcció d'orquestra per a directors de cor.

Amb Lluís Virgili, l'Orfeó Lleidatà s'endinsà en repertoris molt diversos, des de la polifonia clàssica, fins als espirituals, amb una dedicació especial a la música tradicional catalana i d'autor català. Sota la seva direcció es van enregistrar el *Requiem* de Fauré amb l'Orquestra de la Radio Televisió Francesa, el

Magnificat de Bach, diversos discos *singles* amb cants espirituals negres, cançons patriòtiques i cants de les terres de Lleida.

Destaca la innovadora introducció dels negres espirituals al nostre país de bracet del compositor americà W. L. Dawson. L'any 1956 el director afroamericà d'Alabama va arribar a Lleida per iniciar els cantaires de l'Orfeó en els espirituals negres. A canvi, el director Lluís Virgili el va instruir sobre la polifonia religiosa d'aquí. En aquests cants propis del poble negre esclavitzat es reflectia l'anhel de llibertat que en aquells moments el poble català compartia a causa de l'opressió de la dictadura franquista.

La tasca de Lluís Virgili es va veure recompensada per tot un seguit de reconeixements públics: el 1984 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i el 1998 un dels Premis d'Actuació Cívica de la Fundació Lluís Carulla. El 2008 va rebre la Medalla al Mèrit Cívic de l'Ajuntament de Lleida.